

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ មួយរយចិត្តសិបបុរាបុរ

សំឡេងហៅនោះពីកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ និងតួនាទីពុទ្ធិយករណ៍របស់រូបៈ
បរិកបង្ហាញអំពីចុងចុងក្រោយក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ

Jeff Pippenger
2024-04-09

ឥឡូវនេះ យើងកំពុងឈរនៅលើដីបរិសុទ្ធ តាមន័យនៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ
ព្រោះយើងបានមកដល់ខាងឡាយដល់តំណាងឲ្យ សម្រកកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ
សម្រាប់មនុស្សមួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់។ ខាងនេះក៏កំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការប
ោះត្រូវរបស់ទង់សញ្ញាដល់គ្រូបាទលើកឡើងផងដែរ។
ទាំងនេះគឺជាខាងឡាយដល់ជាផ្ទុកមួយពីព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ
ដល់ទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ ហើយគ្រូបាទលើកត្រូវ
ហើយតំណាងឲ្យសម្រករបស់ដានីយ៍លៃអំពីវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់គ្រូបាទលើកត្រូវ
នៃពេលវេលា «ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ» មុនពេលទ្រវែងគុណបិទនៃខាងដប់បុរាបុរ។

គឺក្នុងរូបនេះហើយដល់បង្កើតនិមិត្ត ដូចដែលបានតំណាងនៅក្នុងខាងដប់បួន
នៃពួកខាងដប់មួយ ហើយដូចនេះ វាសំខាន់ណាស់ដល់គ្រូបាទលើកត្រូវយ៉ាងម៉ត់ចត់
ខណៈដែលយើងកំពុងឆ្លងកាត់ខាងដប់មួយ ដល់ខាងដប់បុរាបុរ ពីព្រោះទីណាដែល
«គ្មាននិមិត្ត បុរាជននឹងវិនាស» ហើយបើអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមជឿ អសោយា
ជំពូកទីបុរាបុរ ខាងដប់បុរាបុរ និងខាងដប់បុរាបុរ «បុរាជណាស់
អ្នករាល់គ្នានឹងមិនគ្រូបាទលើកត្រូវបានស្តាប់នាឡើយ»។

Uriah Smith

បានយោងដល់ច្បាប់ពុទ្ធិយករណ៍មួយយ៉ាងហោចណាស់បួនដងនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គាត់
Daniel and the Revelation។ ច្បាប់នេះបញ្ជាក់ថា
អំណាចពុទ្ធិយករណ៍មិនគ្រូបាទលើកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងពុទ្ធិយករណ៍ឡើយ
រហូតទាល់តែវាបាន «ក្នុងប្រទេស» ជាមួយនឹងបុរាជនរបស់ព្រះ។
ការយោងលើកដំបូងដល់គាត់បានលើកឡើងអំពីវា
គឺនៅក្នុងទំនាក់ទំនងនឹងការនាំហើយឡើយដល់មកក្នុងសក្តិកម្មពុទ្ធិយករណ៍។

«វាជាកុប្បនបកស្រាយដ៏ច្បាស់លាស់មួយ ដល់ថា យើងអាចរំពឹងថា
បុរាជននឹងគ្រូបាទលើកត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងពុទ្ធិយករណ៍
នៃពេលវេលាដែលពួកគេបានជាប់ទាក់ទងជាមួយបុរាជនរបស់ព្រះដល់កម្រិតមួយ
ដល់ការលើកឡើងអំពីពួកគេក្រោយជាការចាំបាច់
ដើម្បីឲ្យកំណត់ត្រូវបានប្រែក្លាយសម្រាប់បរិសុទ្ធមានលក្ខខណៈពេញលេញ។» Uriah Smith,
Daniel and the Revelation, 46.

យ៉ាងហោចណាស់បីដងផ្សេងទៀត សូមិធ បានលើកឡើងអំពីច្បាប់នេះ
ហើយក្នុងខាងបីលើកនោះ គាត់បានចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់ «សម្ព័ន្ធទីបី»
របស់ជនជាតិយូដា ប៉ុន្តែក្នុងការយោងមួយ គាត់កំណត់ថា
សម្ព័ន្ធទីបីនោះបានសម្រេចនៅឆ្នាំ 162 មុន គ.ស.
ខណៈដែលការយោងពីរផ្សេងទៀតស្របគ្នានឹងអ្នកប្រកាសស្តីពីសម័យទំនើប

ដដែលកំណត់ថាការសម្រេចនៃ «សម្បជន្ទ» រវាងជនជាតិយូដា និងរ៉ូម គឺនៅឆ្នាំ 161 មុន គ.ស.

«មិនចាំបាច់ព្យាករណ៍អនុវត្តការសម្រេចនៃ រដ្ឋាភិបាលលើផែនដី
មិនត្រូវបានណែនាំចូលក្នុងពាក្យទំនាយឡើយ
រហូតទាល់តែពួកវាបានភ្ជាប់ទាក់ទងជាមួយបុរាណវិទ្យាជនប្រជានុរាស្ត្រ តាមរបៀបណាមួយ។
រ៉ូមបានភ្ជាប់ទាក់ទងជាមួយជនយូដា ដដែលជាបុរាណវិទ្យាជនប្រជានុរាស្ត្រនៃពេលនោះ
ដោយសន្មតសញ្ញាប្រយោជន៍លុបបំបាត់ នៅឆ្នាំ 161 មុន គ.ស. 1 Maccabees 8;
Josephus's Antiquities, book 12, chapter 10, section 6; Prideaux, Vol. II, page 166។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើឆ្នាំនោះ គឺនៅឆ្នាំ 168 មុន គ.ស. រ៉ូមបានយកឈ្មោះម៉ាសដេនី
ហើយបានផ្ទេរឱ្យបុរាណវិទ្យាជនយូដា ក្នុងនាមជាជនប្រជានុរាស្ត្រនៃអាណាចក្ររបស់ខ្លួន។ ដូចនេះ
រ៉ូមត្រូវបានណែនាំចូលក្នុងពាក្យទំនាយ គ្រឹះពេលដដែល
កំពុងចេញទៅរកការឈ្នះថ្មីៗក្នុងទិសដៅផ្សេងៗទៀត ពីស្ថានីយម៉ាសដេនីនៃពេល
ដដែលត្រូវបានយកឈ្មោះហើយ។ ហេតុនេះហើយ វាបានបង្ហាញដល់ហោរា
ឬអាចត្រូវបាននិយាយយ៉ាងគ្រឹះព្រឹត្តិក្នុងពាក្យទំនាយនេះថា
កំពុងចេញមកពីស្ថានីយមួយនៃពេល»។ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

ប៉ុន្តែ Smith ក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា វាគឺនៅឆ្នាំ 162 BC។

«អំណាចដដែលនោះក៏ត្រូវបាននាំទៅក្នុងផែនដីបរិសុទ្ធ ហើយបំផុសឱ្យរាជ្យផងដែរ។
រ៉ូមបានភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយបុរាណវិទ្យាជនប្រជានុរាស្ត្រ គឺជនជាតិយូដា
ដោយសម្បជន្ទមិត្ត នៅឆ្នាំមុន គ.ស. 162 ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះមក
វាបានកាប់ទីតាំងសំខាន់មួយនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាទំនាយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាមិនបា
រទទួលអំណាចគ្រប់គ្រងលើយូដាដោយការឈ្នះសង្គ្រាមជាក់ស្តែងរហូតដល់ឆ្នាំមុន
គ.ស. 63 ឡើយ; ហើយបន្ទាប់មក គឺតាមវិធីដូចតទៅនេះ»។ Uriah Smith, Daniel and
the Revelation, 259.

បន្ទាប់មក នៅលើកទីបីដដែលគាត់យោងទៅកាន់ព្រឹត្តិការណ៍នោះ
គាត់ក៏និយាយមុនៗទៀតថា ឆ្នាំ 161 មុន គ.ស.

«ក្រោយពីបាននាំយើងឱ្យឆ្ងល់កាត់ព្រឹត្តិការណ៍លោកិយនៃចក្រភព
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបសប្តាហ៍ហើយ ពុយាការី នៅក្នុងខទី 23 បាននាំយើង
ត្រឡប់ទៅកាន់ពេលវេលាដែលពួករ៉ូមបានភ្ជាប់ពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ជាមួយបុរាណវិទ្យាជន
ប្រជានុរាស្ត្រ តាមរយៈសន្មតសញ្ញាប្រយោជន៍លុបបំបាត់ នៅឆ្នាំ 161 មុន គ.ស. ចាប់ពីចំណុចនោះមក
យើងត្រូវបាននាំបន្តទៅតាមខុសបែបនានាផ្ទាល់នៃព្រឹត្តិការណ៍
រហូតដល់ជ័យជម្នះចុងក្រោយនៃព្រះវិហារ
និងការបង្កើតនគរអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេ។ ពួកយូដា
ដោយត្រូវបានស្ថិតចេញពីសង្គ្រាមសង្គ្រាមយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ បានចាត់ទូតទៅក្នុងរ៉ូម
ដើម្បីសុំជំនួយពីពួករ៉ូម ហើយភ្ជាប់ខ្លួនចូលក្នុង "សន្មតសញ្ញាមិត្តភាព
និងសហព័ន្ធជាមួយពួកគេ"។ 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234; Josephus's Antiquities,
book 12, chapter 10, section 6. ពួករ៉ូមបានស្ថាប័នណាមួយរបស់ពួកយូដា
ហើយបានប្រទានក្រឹត្យមួយដល់ពួកគេ ដដែលត្រូវបានរៀបរាប់ជាពាក្យទំនាយនេះ៖—»

«"សេចក្តីសម្រេចរបស់ព្រះវិទ្យុសភា ស្តីពីសម្បជន្ទនៃការជួយគាំទ្រ និងមិត្តភាព
ជាមួយនឹងជាតិយូដា។
មិនអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តការណ៍ណាមួយនៃសេចក្តីក្រហមអំណាចរបស់រ៉ូម
ផ្ទុះវិសេសសង្គ្រាមនឹងជាតិយូដា ឬជួយដល់អនុវត្តនៃផែនការដូចនោះ ដោយការផ្សព្វផ្សាយ ទូក

ប្តូររូបក្សត្រីយ៍; ហើយបើមានការវាយបុរាណមួយបុរាណនឹងជនយូដា រួមគ្នាជួយពួកគេតាមដល់ខ្លួនអាចផ្សព្វីបាន; ហើយដូចគ្នានេះដែរ បើមានការវាយបុរាណមួយបុរាណនឹងរួម ជនយូដាគ្នាជួយពួកគេ។ ហើយបើជនយូដាមានបំណងបន្តថែមទៅលើ ឬដកចេញពី សម្បត្តិជនយូដាគ្នាទុរនេះ នោះគួរឱ្យច្រើនដោយការយល់ព្រមរួមរបស់រួម។ ហើយការបន្តថែមណាមួយដល់គួរឱ្យបានផ្សព្វីឡើងដូចនេះ នោះនឹងមានអានុភាពអនុវត្តបាន។" "សេចក្តីសម្រេចនេះ" យ៉ូសេសមានបុរសសន្និដ្ឋានថា "គួរឱ្យបានសរសេរដោយ អ៊ីយ្រាហ្វេមេស កូនបុរសរបស់យ៉ូហាន និងដោយ យ៉ាសុន កូនបុរសរបស់អលេអោសាវ នៅពេលដែលយូដាសាមហាបូជាបារុយនដាតិនោះ ហើយស៊ីម៉ូន បងបុរសរបស់គាត់ ជាមេត្រីនៃកែងទី៣។ ហើយនេះគឺជាសម្បត្តិជនយូដាដ៏ប្លែកដ៏ល្អបំផុតរបស់យូដាមួយជនយូដា ហើយគួរឱ្យបានរៀបចំឡើងតាមរបៀបនេះ។" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

ខ្ញុំមិនមានបន្ទុកគួរឱ្យពន្យល់ថាហេតុអ្វីបានជា Smith បានយោងទៅកាន់ឆ្នាំ 162 BC ទេ លើកលែងតែការសន្មតរបស់ខ្ញុំថា នោះជាកំហុសសរសេរ។ ចំណុចរបស់ខ្ញុំគឺស្ថិតិនៅ ក្នុងការយោងទៅកាន់ការសង្កេតឆ្នាំនៃគាត់ដាក់លើអ្វីដែលគាត់កំណត់ថាជា «កុប្បនបកស្រាយដ៏ច្បាស់លាស់មួយ ដោយយើងអាចរំពឹងថា បុរាណជាតិនានានឹងគួរឱ្យបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងពាក្យទំនាយ នៅពេលដែលពួកគេបានភ្ជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងវាសនារបស់ពួកគេដល់កម្រិតមួយ ដែលការលើកឡើងអំពីពួកគេក្រោយជាជាការចាំបាច់ ដើម្បីបិទបញ្ចប់កំណត់ត្រានៃប្រវត្តិសាស្ត្របរិសុទ្ធមានភាពពេញលេញ»។ នៅពេល Smith សង្កេតឆ្នាំនៃលើកកុប្បននោះ គាត់កំណត់ថា ទីក្រុងរួមមានភ្ជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងវាសនារបស់ពួកគេនោះ «សន្តិសញ្ញា» នៃខែទីមករាបើ ក្នុងឆ្នាំ 161 BC ប៉ុន្តែ Smith ក៏កំណត់ថា ទីក្រុងរួមគួរឱ្យបានណែនាំចូលមកក្នុងសេចក្តីនិទានបែបទំនាយជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ 200 BC គឺសាមសិបបួនឆ្នាំមុនឆ្នាំ 161 BC។

«ឥឡូវនេះ អំណាចថ្មីមួយគួរឱ្យបានណែនាំចូលមក គឺ "ពួកបុរសរបស់បុរាណជនរបស់អុនក"; តាមន័យគ្រប់ ដូចដែលប៊ីសុស្តេ នយូតុន បានមានបុរសសន្និដ្ឋានថា "ពួកបំបែករបស់បុរាណជនរបស់អុនក"។ ឆ្លងយន្តនៅលើច្បាំងទន្ទេនទើបរំ នគរមួយបាននឹងកំពុងចិញ្ចឹមខ្លួនដោយគម្រោងមហិច្ឆតា និងឧបាយកលដ៏ឆ័ត្រ។ ដំបូងក្នុង និងទន់ខ្ពស់ដោយ ប៉ុន្តែវាបានរីកចម្រើនឡើងដោយលុបចោលនូវអសុប្បាយក្នុងកម្ពុលាំង និងអំណាច ដោយលូតដង្វែងទៅទិសនេះទិសនោះយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីបិទសកលសមត្ថភាពរបស់វា ហើយពិនិត្យមើលកម្ពុលាំងនៃសែងគុណរបស់វា រហូតដល់ ដោយដឹងខ្លួនអំពីអំណាចរបស់វា វាក៏បានលើកក្ពាលឡើងយ៉ាងក្ពាលបានក្នុងចំណោមបុរាណជាតិនានាផងដែរ ហើយចាប់យកចង្កក្នុងកិច្ចការរបស់ពួកគេដោយដៃនៃមិនអាចគិតបាន។ ចាប់ពីនេះតទៅ នាមរបស់រួមមានឈ្មោះលើទំព័រប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលបានកំណត់ទុកសម្រាប់អាយុកាលដ៏យូរអង្វែង ដើម្បីបិទបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ពិភពលោក ហើយប្រើឥទ្ធិពលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងចំណោមបុរាណជាតិនានា សូម្បីតែដល់ចុងកាលនៃពេលវេលា។»

រៀបរៀងនិយាយ ហើយស៊ី និងម៉ាសដូនី ក៏ជាប់ៗនេះមានយើងការផ្តល់បុគ្គលមួយកំពុង
កើតឡើងលើទីបំផុតនៃប្រទេសស៊ីរី។
ពួកគេមានចូលអនុគតមន៍ក្នុងនាមស្តេចវ័យក្មេងនៃអេហ្ស៊ីប ដោយតាំងចិត្តថា
គាត់គួរតែត្រូវបានការពារពីនាសកម្មដដែលអាន់ទីយ៉ូខុស និងភីលីពបានរៀបចំឡើង។
នេះគឺនៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស. ហើយវាជាការចូលអនុគតមន៍ដ៏សំខាន់មួយក្នុងចំណោម
ការចូលអនុគតមន៍ដ៏ប្លែកៗរបស់ពួកគេក្នុងកិច្ចការរបស់ស៊ី និងអេហ្ស៊ីប»។ Uriah
Smith, Daniel and the Revelation, 256.

រួមគ្នាបានណែនាំជាលើកដំបូងចូលក្នុងនិទានកថាពុទ្ធករណ៍នៅឆ្នាំ 200 មុនគ.ស.
ហើយការណែនាំនោះនៅក្នុងខ ១៤
គឺជាការយោងដ៏សំខាន់បំផុតអំពីរូបនៃក្នុងសៀវភៅដានីយ៍ដែលទាំងមូល
ព្រោះវាជាខព្រះគម្ភីរដដែលដែលកំណត់រូបនៃនិមិត្តសញ្ញាដែលបង្កើតឱ្យមាននិមិត្ត។
ហេតុអ្វីបានជា Smith អាចសង្កេតឃើញនូវក្បួននៃពុទ្ធករណ៍បែបនោះ
ហើយបន្ទាប់មកដកស្រង់ឆ្នាំ 161 មុនគ.ស. ខណៈដែលកំណត់ឆ្នាំ 200 មុនគ.ស.
ថាជាចំណុចដែលអំណាចរបស់រូប «គួរបានណែនាំ» នោះ
មិនមែនជាបញ្ហាដែលខ្ញុំប្រុងប្រយ័ត្នចង់ដោះស្រាយទេ។
បុរសនិបត្តិខ្ញុំមានសំណួរមួយដែលគួរការពិចារណា ស្តីពីនោះវាដឹងជាសំណួរថា
តើក្បួនដូចដែល Smith បានកំណត់នោះ មានសុពលភាពឬមិនមានសុពលភាព។
បុរសនិបត្តិមានសុពលភាព នោះខ្ញុំនឹងអះអាងថា ខ ១៤
គួរតែមានទំនាក់ទំនងមួយជាមួយពួកយូដា ដែលមានកើតឡើងមុនសម័យនៃឆ្នាំ 161
មុនគ.ស.

ខ្ញុំយល់ថា បុរសគតិសាស្ត្រនៃខ្មែរដំបូងបង្អស់
កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរសគតិមួយនៃគ្រាចុងក្រោយ ដែលក្នុងនោះ
រួមសម្រាប់បាបបានផ្សេងៗចូលមកក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រពុទ្ធករណ៍
ហើយនាងផ្ទុះចុះនោះដោយមានទំនាក់ទំនងជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិក
ដែលជាសក្តានុពលរបស់ព្រះនៅក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រនោះ។
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញទិព្វច្បាប់តាមរយៈការចាប់ផ្តើម ឆ្នាំ 200 មុន គ.ស.
នៃពេលដែលរូបពហុពេនីយមមានចូលមកក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រ
គួរតែមានទំនាក់ទំនងមួយជាមួយសក្តានុពលរបស់ព្រះនៅក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រនោះ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំយល់ស្របនឹងក្បួនរបស់ Smith
នោះបើគាត់មិនបានរកឃើញទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ណាមួយរវាងរូប និងជនជាតិយូដា
នៅក្នុងឆ្នាំ 200 មុន គ.ស. ក៏ដោយ។

ខណៈខ្មែរដំបូង និងខ្មែរព័រ បញ្ជាក់អំពីជ័យជម្នះ
និងផលវិបាកបន្ទាប់ពីសង្គ្រាមរ៉ាហ្វី (Raphia) ដែលមានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 217
មុនគ.ស. រវាងចក្រភពសេលេស៊ីដ (Seleucid Empire) ដឹកនាំដោយអង់ទីយ៉ូកុសទី III
ម៉ាញុស (Antiochus III Magnus) ឬ «មហា» និងនគរបុគ្គលម៉ោយនៃអេហ្ស៊ីប (Ptolemaic
Kingdom of Egypt) ដឹកនាំដោយស្តេចបុគ្គលម៉ោយទី IV ហ្វីលីប៉ាទ័រ (Ptolemy IV
Philopator)។ សង្គ្រាមនេះបានកើតឡើងក្នុងអំឡុងការតស៊ូដើម្បីគ្រប់គ្រងលើកូលស៊ីរី
(Coele-Syria) គឺស៊ីរីខាងត្បូង និងប៉ាឡេស្តីនខាងត្បូង
ដែលជាដីដ៏មានការប្រកួតប្រជែងគ្នារវាងនគរបុគ្គលម៉ោយ និងនគរសេលេស៊ីដ។
ជ័យជម្នះរបស់បុគ្គលម៉ោយទី IV ហ្វីលីប៉ាទ័រនៃរ៉ាហ្វី
បានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់រក្សាការគ្រប់គ្រងលើកូលស៊ីរី

និងហ៊ានស្មើនឹងខាងត្បូងមានមួយរយៈពេល។

សងគ្រាមហ៊ានីយ្យម ដលៃមានកើតឡើងដប់ប្រាំពីរឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស. ហើយក៏គួរមានសុគាល់ផងដូចជាសងគ្រាមភ្នំហ៊ានីយ្យម ឬសងគ្រាមឋានអោស គឺជាការប្រយុទ្ធជាងចក្រភពសល្លេសីដ ដលៃដឹកនាំដោយសុតចេអាន់ទីយ៉ូកុសទី ៣ និងនគរភីតូលម៉េនេអែហ្គេស៊ីប ដលៃដឹកនាំដោយសុតចេភីតូលម៉េនេទី ៥។

សាមសិបមួយឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 167 មុន គ.ស. ការបះបោរម៉ាកកាប ដលៃជាការក្រោកឈររបស់ជនជាតិយូដាប្រឆាំងនឹងការប៉ុនប៉ងរបស់ចក្រភពសល្លេសីដក្នុងការទប់ស្កាត់ការអនុវត្តសាសនារបស់ជនជាតិយូដា និងបង្ខំឲ្យទទួលយកវប្បធម៌ហាលេនេនីយម មានចាប់ផ្តើមឡើងនៅទីក្រុងម៉ូឌអើន ជាទីក្រុងតូចមួយស្ថិតនៅក្នុងតំបន់យូដាក្នុងអឺរ៉ុបសម័យថ្មីនៃគឺជាបុរសអេស៊ីស្តរ៉ាអែលទំនើប។

ព្រឹត្តិការណ៍ដលៃកំពុងពិភាក្សានេះ

ពាក់ព័ន្ធនឹងអនុកត្រប់គ្រងក្រិកសលៃអ៊ុយស៊ីដដ៍អាក្រក់ឈ្មោះ អង់ទីយ៉ូកុស ទី៤ អពើជានសេ ដលៃមានបង្ខំឲ្យប្រជាជនយូដាអនុវត្តទម្លាប់ហាលេនេនីយមយ៉ាងតឹងរឹង រួមទាំងការហាមឃាត់ការប្រតិបត្តិបែបសាសនារបស់ជនជាតិយូដា និងការបង្ខំឲ្យប្រើសូទ្ធពរវិហារនៅក្នុងយេរូសាឡឹមផងដែរ។ ដើម្បីអនុវត្តបញ្ជាការរបស់ខ្លួនឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព អង់ទីយ៉ូកុសបានចាត់តាំងទៅកាន់ទីក្រុងនិងភូមិនានា ដើម្បីបង្ខំឲ្យប្រជាជនយូដាដលៃរស់នៅទីនោះគោរពតាមបញ្ជារបស់គាត់។

នៅម្តងអើន មនុស្សម្នាក់របស់រាជអាណាចក្រសលៃយេរូស៊ីតមានមកដល់ ដើម្បីអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យរបស់សុតចេ ដោយបញ្ជាឲ្យប្រជាជនយូដាដលៃរស់នៅទីនោះចូលរួមក្នុងពិធីបូជារបស់អ្នកមិនជឿព្រះ និងថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះក្រិក។ បូជាចារ្យយូដាម្នាក់ដលៃមានវ័យចាស់ ឈ្មោះ ម៉ាថាថ្ងៃស បានបដិសេធមិនគោរពតាមបញ្ជានោះ។

ហើយមានសម្លាប់ទាំងជនយូដាម្នាក់ដលៃមានឈានមុខទៅថ្វាយយញ្ញបូជា និងមនុស្សសលៃយេរូស៊ីតនោះផង។ អំពើនៃការប្រឆាំងយ៉ាងក្រៃលែងនេះរបស់ម៉ាថាថ្ងៃស និងគ្រួសាររបស់គាត់ បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការបះបោរម៉ាកកាបប្រឆាំងនឹងការគ្រប់គ្រងរបស់សលៃយេរូស៊ីត។

ម៉ាថាថាស និងបុត្រប្រាំនាក់របស់គាត់ រួមទាំងយូដាស ម៉ាកាប

បានភៀសខ្លួនទៅកាន់តំបន់ភ្នំ

ហើយចាប់ផ្តើមសង្គ្រាមទ័ពព្រៃប្រឆាំងនឹងកងកម្លាំងសលៃស៊ីដ។ នៅទីបំផុត

ការបះបោរនោះបានរីកចម្រើនឡើងទាំងកម្លាំង និងការគាំទ្រ

ដលៃនាំទៅដល់ជ័យជម្នះយោធាជាបន្តបន្ទាប់លើក្រិកសលៃស៊ីដ។

ព្រឹត្តិការណ៍នៅម៉ូឌអើន ក្នុងឆ្នាំ 167 មុន គ.ស.

គឺជាពេលវេលាសំខាន់មួយក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រជនជាតិយូដា

ដលៃសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការបះបោរម៉ាកកាប

និងការតស៊ូដើម្បីសិរីភាពខាងសាសនា និងឯករាជ្យភាព

ប្រឆាំងនឹងការគ្រប់គ្រងរបស់អំណាចបរទេស។

ការឧទ្ទិសឡើងវិញនៃព្រះវិហារទីពីរនៅក្នុងយេរូសាឡឹម

ដលៃសម្គាល់ព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងស្រុកមានបុរាណក្នុងអំឡុងបុណ្យហានុកុកា

បានកើតឡើងក្នុងឆ្នាំ 164 មុន គ.ស. គឺបីឆ្នាំមុន "សម្ព័ន្ធទី១" នៃខេត្តមុកប៉ៃ។

បន្ទាប់ពីបានដណ្តើមយកក្រុងយសោធរ្ទីម និងព្រះវិហារមកវិញ ពួកម៉ាកាបបានសម្រាកព្រះវិហារពីសង្គ្រាមមិនបរិសុទ្ធនៃសាសនាពហុពេហើយបានសុភារាជ្យវិញឲ្យបុរេបុរសសម្រាប់ការថ្វាយបង្គំតាមសាសនាដូចសមគួរ។ តាមបុរាណ ពួកគេបានរកឃើញក្នុងប្រាង្គបុរេបុរសនៃប្រាសាទក្រវិសុទ្ធមួយប៉ុណ្ណោះ ដដែលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បុរេបុរសជនជាតិខ្មែរមេឃ្លាតបានតម្លៃយូរឡើយប៉ុណ្ណោះ។ តាមពិតទៅ

គ្មានសាក្សីបុរេគុតិសាស្ត្រសម័យនោះណាម្នាក់បញ្ជាក់អំពីព្រឹត្តិការណ៍នោះឡើយ ហើយមិនមែននៃរូបភាពសក្តានុពលទីបំផុតទេ ទើបរឿងព្រេងយូដានេះត្រូវបានរកឃើញក្នុងអក្សរសិល្ប៍។ សិស្ស វ៉ាយក់ ប្រៀបធៀបពួកជន្មយូដានៃប្រាសាទបុរេបុរសនេះឱ្យជាមួយនឹងពួកជន្មកាតូលិក ដោយសង្កត់ធ្ងន់ជាពិសេសថា ពួកជន្មទាំងពីរបានស្ថាបនាសាសនារបស់ខ្លួនលើទំនៀមទម្លាប់ និងបុរាណវិទ្យារបស់មនុស្ស។ ដូចជាអពុតហេតុបុរេគុតិសាស្ត្រនៃពួកជន្មប៉ាប រឿងព្រេងអំពីបុរេមួយចំនួនដែលបានបន្តអស់រយៈពេលប្រាំបីចុងក្រោយ ក៏គ្មានសាក្សីបុរេគុតិសាស្ត្រដែរ។

ខទី៥៦ នៃនីតិវិធីស្តីពីក្រុម ១១ កំណត់សម្គាល់អំពីសង្គមមួយ ក្នុងចំណោមសង្គមប្រជាជន ដែលមាននៅក្នុងខេត្តសៀមរាប ដែលខ្មែរបានកំណត់អត្តសញ្ញាណពីមុនមកថា ជាសង្គមប្រជាជន «សង្គមគ្រួសារ» ហើយក៏ជាសង្គមជំនួសបីជនដែរ។ បងប្អូនសុភមង្គលបានសួរចំពោះការដែលខ្មែរកំណត់សង្គមអ៊ុយក្រែន ដែលជាសង្គមទីពីរ ក្នុងចំណោមសង្គមប្រជាជននេះ ថាជាសង្គមគ្រួសារ ពីព្រោះ ដូចដែលបានចែងក្នុងប្រាសាទយ៉ាងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ មានការស្គាល់ និងការបំផុសចិត្តយ៉ាងច្រើន។ អ្វីដែលខ្មែរបានកំណត់ក្នុងអត្ថបទមុនៗថា ជាសង្គមប្រជាជន «សង្គមគ្រួសារ» នោះ ត្រូវបានកំណត់ដោយពាក្យទាំងនោះ ដើម្បីបង្ហាញភាពខុសគ្នារវាងសង្គមប្រជាជននេះ និងសង្គមលោកទាំងបី ដែលកើតឡើងក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃសតវត្សទី១៣ នៃរយៈពេល ១៣។ សង្គមប្រជាជននេះគឺជាសង្គមជំនួស ហើយក៏ត្រូវបានកំណត់ថាជាសង្គមប្រជាជននោះផងដែរ។

ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ក្នុងអត្ថបទទាំងនេះ ខ្ញុំមានបំណងកំណត់សម្គាល់ទាំងបីនោះថា «សម្រាប់ទាំងបីខែ៤០» ឬសង្គមតាមរយៈភាគីជំនួស ដើម្បីបង្ហាញភាពមិនស័ក្តិសម នៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណសង្គមគ្រួសារមួយថាជាសង្គមគ្រួសារ។ តាមនិយមន័យរបស់ខ្មែរ សម្រាប់ទាំងបីខែ៤០ មិនរួមបញ្ចូលសម្រាប់ទាំងបីខែ៤០ ទេ ទោះបីជាជនក្រុមនៃខែ៤០ក៏ដោយ ប៉ុន្តែមតិសម្រាប់ទាំងបីចាប់ពីពេលនេះតទៅនៃខែ៤១ប៉ុណ្ណោះ។ សម្រាប់ទាំងបីខែ៤០ គួរតែរក្សាទុកក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាសង្គមតាមរយៈភាគីជំនួស ដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងបរិបទនៃសង្គមរាងស្តីចេញពីជន និងស្តីចេញពីប្រជាជន ដែលនៅក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រខែ៤០ កំណត់ឱ្យសង្គមរាងសាសនាកាតូលិក (ស្តីចេញពីជន) និងលទ្ធកម្មមួយនៃស្តី

(សុតចេខាងត្បូង)។

សងគ្រាមទីមួយក្នុងចំណោមសងគ្រាមទាំងបីនោះ
កំណត់សម្គាល់ជ័យជម្នះរបស់កាតូលិកនិយមលើកុម្មុយនិស្តនិយមនៅឆ្នាំ 1989
ខណៈដែលសម្តេចហ៊ាប់ហានរួមដៃជាមួយកងទ័ពតំណាងរបស់ខ្មែរ
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយសហរដ្ឋអាមេរិក
ក្នុងការបោះសម្ភាសនាសហភាពសូវៀតនៅឆ្នាំ 1989 ទោះបីជារុស្ស៊ី ដែលជាកុហល (ឬ
“បន្ទាយមាំមួន”) ត្រូវបានទុកឱ្យនៅតែឈររឹងមាំក៏ដោយ។
សងគ្រាមអ៊ុយក្រែនបច្ចុប្បន្ន គឺជាសងគ្រាមមុតងទៀតរវាងកាតូលិកនិយម
និងកុម្មុយនិស្តនិយម
ដោយសម្តេចហ៊ាប់ហានរដ្ឋាភិបាលអ៊ុយក្រែនជាតំណាងរបស់ខ្មែរឆ្នាំនឹងរុស្ស៊ី
ព្រមទាំងមានការគាំទ្រពីអំណាចតំណាងមុនរបស់សម្តេចហ៊ាប់ គឺសហរដ្ឋអាមេរិក
រួមទាំងពិភពលោកខាងលិចសកលនិយមដែលនៅសល់ទាំងមូល។
សងគ្រាមនោះត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងខ 11 និង 12 ហើយបញ្ចប់ដាក់ថា
កុម្មុយនិស្តនិយម (រុស្ស៊ី) នឹងឈ្នះលើកាតូលិកនិយម។

សងគ្រាមតំណាងទីបី ក្នុងចំណោមសងគ្រាមតំណាងទាំងបីនោះ
ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងខទីដប់បួន ថាជាសងគ្រាមប៉ានីយូម។
សងគ្រាមនោះកើតឡើងរវាងរាជាណាចក្រពូលម៉េអ៊ែក (សុតចេខាងត្បូង)
និងរាជាណាចក្រស្លូវេនីយ៉ា (សុតចេខាងជើង)។ ក្នុងសងគ្រាមនោះ
កងទ័ពតំណាងរបស់សាសនាកាតូលិក ជាសហរដ្ឋអាមេរិកមុតងទៀត។

ក្នុងសមរភូមិទីមួយនៅឆ្នាំ 1989 កងទ័ពតំណាងនៃសាធារណរដ្ឋរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
ពិតត្រូវបានប្តូរឈ្មោះដោយសម្តេចហ៊ាប់
ដើម្បីបំផ្លាញចរាចរណ៍នយោបាយរបស់សហភាពសូវៀត
ខណៈដែលទុកឱ្យកុហលរបស់វា (រុស្ស៊ី) នៅដដែល។ ក្នុងសមរភូមិទីពីរ
ដែលជាសងគ្រាមអ៊ុយក្រែន កងទ័ពតំណាងរបស់ពួកណាស៊ីត្រូវបានរុស្ស៊ីយកឈ្នះ។
ក្នុងសមរភូមិទីបី សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលជាកងទ័ពតំណាងរបស់សម្តេចហ៊ាប់មុតងទៀត
យកឈ្នះសុតចេខាងត្បូង។

ការប្រយុទ្ធទាំងបីមានសុនាមហត្ថលេខានៃ «សច្ចក្រឹត្យ» ដោយការប្រយុទ្ធទីមួយ
និងទីបួនក្រោយ
ត្រូវបានអនុវត្តដោយកងទ័ពតំណាងដែលមានជ័យជម្នះរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។
ក្នុងការប្រយុទ្ធទីមួយ កុហលរបស់សុតចេខាងត្បូងត្រូវបានទុកឱ្យនៅតែរងស ដដែល
ហើយក្នុងការប្រយុទ្ធទីបី កងទ័ពតំណាងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
កុហលជាកុហលរបស់សុតចេខាងត្បូង។ កងទ័ពតំណាងទីពីរ
ក៏ជាកងទ័ពតំណាងរបស់សម្តេចហ៊ាប់ក្នុងសងគ្រាមលោកលើកទីពីរផងដែរ។
ក្នុងករណីទាំងពីរ កងទ័ពតំណាងនៃទ្រព្យសាស្ត្រ ត្រូវបាន និងនឹងត្រូវ បរាជ័យ។
សម្តេចហ៊ាប់បង្កក្រាបសក្រវាងអស់របស់នាងទាំងស្រុង មុនខទីដប់បួនមួយ
នៅពេលដែលសហភាពប៊ីដាន់ត្រូវបានសម្រេចឡើង។

«បូតូលម៉េ [Putin]
ខ្មុះការប្រុងប្រយ័ត្នគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការប្តូរឈ្មោះជ័យជម្នះរបស់ខ្មែរឱ្យបានល្អអ។
បុរសនិប្រឹក្សាបានបន្តប្តូរឈ្មោះភាពជោគជ័យរបស់ខ្មែរនៅមុខទៀត

នោះគាត់ប្រហែលជាបានឃើញជាមុនថា លោកជាម្ចាស់ក្រុមហ៊ុនមួយរបស់អង្គការយូអេសស៊ី;
ប៉ុន្តែ ដោយពេញចិត្តក្នុងការគាំទ្រការគំរាមកំហែងបន្តិចបន្តួច
និងពាក្យគំរាមកំហែងច្រើន គាត់បានជឿជាក់ថា ដើម្បីឱ្យខ្លួនអាចប្រគល់
ខ្លួនទៅឱ្យការបំពេញតួនាទីសាធារណៈរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការរំខាន
និងគ្មានការគ្រប់គ្រង។ ដូច្នេះ បន្ទាប់ពីបានយកលុយសក្ការប្រគល់ខ្លួនហើយ
គាត់បានត្រឡប់មករស់នៅក្នុងផ្ទះឈ្មួញវិញ
ហើយដោយគ្រប់លក្ខណៈដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមដ៏ល្អឥតខ្ចីនៃគាត់អាចបានបង្កើតឡើង
គាត់បានចំណាយពេលវេលារបស់ខ្លួនក្នុងការជប់លៀង និងអំពើអាក្រក់។»

«ចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានលើកខ្ពស់ឡើងដោយជោគជ័យរបស់គាត់
ប៉ុន្តែ គាត់បានឆ្កោមឆ្កើងពីការត្រូវបានពង្រឹងដោយវា; ដូច្នេះ
ការប្រើប្រាស់វាដោយគិតតាមសីលធម៌នៃគាត់បានផ្ទុះ
បានបណ្តាលឱ្យប្រឆាំងនឹងគាត់ផ្ទាល់ប៉ះពាល់ដល់គាត់។» Uriah Smith,
Daniel and the Revelation, 254.

សាក្សីទីពីរមួយដែលបញ្ជាក់ថា ជ័យជម្នះរបស់ពូទីនសាសនាបានចុងបញ្ចប់របស់គាត់
គឺមាននៅក្នុងស្ថានភាពអ៊ីស្រាអែល នៃគម្ពីរខាងត្បូង
ដដែលចិត្តរបស់ទ្រង់ក៏ត្រូវបានលើកឡើងដោយសារជ័យជម្នះខាងយោធារបស់ទ្រង់ដដែល
ហើយបន្ទាប់មក ដូចជាពុទ្ធិសម្តែង
ទ្រង់បានស្រវឹងរកឃើញច្បាស់ពីការប្រកួតប្រជែងរបស់ពួកសង្គមនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
ហើយត្រូវបានរាយការណ៍ដោយរោគយូលង់ ហើយត្រូវបានដកចេញពីអំណាចគ្រប់គ្រង។ ជ័យជម្នះ
របស់ពូទីនក្នុងសង្គ្រាមអ៊ីយ៉ូក្រនៃសម្ភាពការចាប់ផ្តើមនៃចុងបញ្ចប់របស់គាត់
ក្នុងនាមជាស្ថានភាពខាងត្បូង (ស្ថានភាពអែធីពលនិយមអេសានជនឡើងវិញ)។ ចុងបញ្ចប់
របស់គាត់ត្រូវបានផ្ទុះជាមុនដោយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃស្ថានភាពខាងត្បូងតាម
ព្យាករណ៍ក្នុងខ្លឹមសារ (ហាវ៉ាង)
ដដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណដ៏រក្សាទុកដោយដៃរបស់ពួកគេ
ដូចដែលបានកើតឡើងជាមួយពុទ្ធិសម្តែង។ ចុងបញ្ចប់របស់ពូទីនក៏ត្រូវបានកំណត់ដោយ
ដោយចុងបញ្ចប់នៃសហភាពស្រៀត ដដែលនៅទីនោះ មេដឹកនាំ (ហុគីហាស្ត)
បានរំលាយសហភាពស្រៀត
ហើយគ្រប់គ្រងនោះបានទទួលការងារមួយជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ
ដដែលជានិមិត្តសញ្ញាសកលនិយមអេសានជនឡើងវិញនៃចុងបញ្ចប់របស់គាត់
គឺស្ថានភាពខាងត្បូង។ បន្ទាប់ពីជ័យជម្នះរបស់ពូទីននៃអ៊ីយ៉ូក្រ
គាត់ក៏ត្រូវបានផ្ទុះជានិមិត្តសញ្ញាដោយណាប៉ូឡេអុងនៃវ៉ាតីកា
និងការនិរទេសដដែលបានកើតមានបន្ទាប់មកផងដែរ; ហើយក៏ដោយស្ថានភាពអ៊ីស្រាអែល
ជាមួយនឹងរោគយូលង់របស់ទ្រង់ និងការនិរទេសដដែលបានកើតមានបន្ទាប់មក
ព្រមទាំងចុងបញ្ចប់ដោយស្ថានភាពស្រៀត និងចុងបញ្ចប់នៃសហភាពស្រៀតនៅឆ្នាំ
1989។

សង្គ្រាមនៅប៉ាស៊ីហ្វិកបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 200 មុន គ.ស.
ហើយនៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ
រួមមានចូលអនុភាពយ៉ាងប្រាកដប្រជានៅក្នុងបុរេសាស្ត្រ
ការចូលរួមរបស់ពួកគេក្នុងលំនាំនិមិត្តទំនាយ
បានកើតមានមុនការដណ្តើមក្រុងយូសាឡីម ដដែលត្រូវបានកំណត់ក្នុងខ្លឹមសារបុរាណ
ហើយបានសម្រេចនៅឆ្នាំ 63 មុន គ.ស. នៅពេលដែលនាងបានប្រកាសថា

នាងជាអ្នកការពារសុតចេកុមារនៅអហេស៊ីប។ ក្នុងសង្គមគ្រាន់លើកទីបីនៃសេស៊ីប
ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងសុតចេកុមារជើង និងសុតចេកុមារតូចៗ
សម្រាប់បង្ហាញនូវចូលខ្លួននៅក្នុងបុរេសតិសាស្ត្រមុតងទៀត
ដោយធុរៈវិញ្ញាណជាអ្នកការពារស៊ី។ នៅពេលដូចគ្នានោះ សេស៊ីបកុស ក្នុងន័យជាគំរូ
បានយកឈ្មោះបុគ្គលមកក្នុងសង្គមគ្រាន់លើកនីមួយៗ
ដូចនេះហើយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា សហរដ្ឋអាមេរិក
ដល់ជាកងទ័ពតំណាងរបស់សម្រាប់ក្នុងសង្គមទីមួយ
និងសង្គមចុងក្រោយនៃសេស៊ីប នឹងយកឈ្មោះ “អហេស៊ីប” (សុតចេកុមារតូចៗ)។

ក្នុងឆ្នាំ 200 មុនគ្រិស្តសករាជ យើងឃើញដោយនិមិត្តបន្ទូលអំណាចសម្រាប់ ខ
ណៈដល់សុតិវិស័យនៃក្រុងទីរួមជាប់ផ្ទះចម្រើនបទចម្រើននៃអំពើហិង្សាសម្រាប់
នាង ជាមុននៃមុតនុតភាពបីជាន់
ដល់កើតមាននៅក្នុងច្បាប់ចុងអេទីប្រយោជន៍បំប៉ន។
ក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះ សហរដ្ឋអាមេរិកមានជ័យជម្នះលើអង្គការសហប្រជាជាតិ
ដូចនេះហើយបានធានាទីតាំងរបស់ខ្លួនជាសុតចេកុមារតូចៗក្នុងចំណោមសុតចេកុមារទាំងឡាយ
រាល់ចលនាការទាំងអស់នៃមុតនុតភាពបីជាន់
ដល់គួរឲ្យមានសម្រេចនៅក្នុងច្បាប់ចុងអេទីប្រយោជន៍
សុទ្ធតែត្រូវបានកំណត់ច្បាស់លាស់មុនខ្លួនបំប៉ន។

រចនាសម្ព័ន្ធនៃយោងរបស់អំណាចនាគ
ដូចដល់គួរឲ្យមានតំណាងដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅក្នុងខ្លួនបំប៉ន។
យល់ព្រមបុរេសតិវិស័យនៃយោងរបស់ខ្លួនឲ្យសត្វសាហាវ
ប៉ុន្តែមុននឹងធុរៈវិញ្ញាណនោះ សម្រាប់បង្ហាញឈ្មោះលើសាសនារបស់នាគជាមុនសិន។
សាសនាពហុវេទនាមកត្រូវបានដកចេញមុតងទៀត។
ប្រូតេស្តង់និយមត្រូវបានដកចេញនៅក្នុងឆ្នាំនៃរដ្ឋបាល Reagan
នៅក្នុងសង្គមគ្រាន់លើកទីមួយនៃសេស៊ីប
ហើយនៅក្នុងសម័យរបស់ប្រធានាធិបតីសាធារណរដ្ឋចុងក្រោយ
សាសនារបស់នាគក៏នឹងត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតក្នុងការចុះចូលដល់សាសនាកាតូលិកដងដែរ
ដូចដល់បានកើតមាននៅក្នុងឆ្នាំ 508។ ដំណើរការនៃការដកចេញនូវការតស៊ូខាងសាសនា
ណាមួយចំពោះការដាក់សម្រាប់លើបល្ល័ង្ក
បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងឆ្នាំនៃរដ្ឋបាល Reagan
ហើយរាប់បញ្ចូលនូវនៅក្នុងឆ្នាំនៃរដ្ឋបាល Trump។
ការតស៊ូរបស់ប្រូតេស្តង់និយមដល់បានក្របត់ចេកុមារជើង បុរេសតិវិស័យនៃសាសនាកាតូលិក
ត្រូវបានដកចេញនៅក្នុងសង្គមគ្រាន់លើកទីមួយនៃសេស៊ីប ហើយការតស៊ូរបស់វិញ្ញាណនិ
យមនឹងត្រូវបានដកចេញនៅក្នុងសង្គមគ្រាន់លើកចុងក្រោយនៃសេស៊ីប។

ក្នុងការប្រទាក់ប្រទងដ៏សុមុតសុមាញដូចគ្នានៃព្រឹត្តិការណ៍មនុស្ស
សាសនាប្រូតេស្តង់ដល់បានបោះបង់ជំនឿ ត្រូវតែបង្កើតខ្លួនឡើងជាអំណាចសាសនា
និងនយោបាយលើសុតចេកុមារទាំងឡាយនៃវិវរណៈជំពូកដប់ប្រាំពីរ។ ដូចនេះ សមរភូមិប៉ាន់ប៉ាន់កំពុង
កំណត់សម្គាល់ពេលដល់សហរដ្ឋអាមេរិកមានជ័យជម្នះលើអង្គការសហប្រជាជាតិ
មុនបន្តិចពីច្បាប់ចុងអេទីប្រយោជន៍បំប៉ន។

វាជាច្បាប់នៃនាយដល់បានបង្កើតឡើងរួចហើយថា នាគ សត្វសាហាវ
និងហ្វោកុលងៃកុលាយ នីមួយៗមានលក្ខណៈទំនាយពិសេសរបស់ខ្លួន។

លក្ខខណៈទំនាយមួយក្នុងចំណោមនោះគឺថា សត្វសាហាវ (កាក្ខនិកនិយម)
តែងតែស្វែងរកនូវក្បួនទីក្រុងរួមតាមន័យទំនាយជានិច្ច។
ហេតុអ្វីបានជាយើងតែងតែស្វែងរកនូវសហវដ្តបរិមាណតាមន័យទំនាយជានិច្ច។
ប៉ុន្តែចំពោះនាគវិញ
លក្ខខណៈពិសេសអំពីទីកន្លែងដែលនាគស្វែងរកនូវតាមន័យទំនាយគឺថា វាតែងតែផ្តល់សំនុំ
នាគបានចាប់ផ្តើមនូវស្វែងរកស្នាក់ បន្ទាប់មកបានមកដល់ស្នាក់នៅ
ហើយនូវទីបំផុត នាគស្វែងរកនូវក្បួនបុរេសាស្ត្រ។

ចូរនិយាយ ហើយចូរប្រាប់ថា ព្រះអម្ពចាស់យើងមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ មើល
យើងទាំងអស់នេះអ្នកហើយ ឱដាវ៉ាន សុចរិតស្រុកអស្ចារ្យ អ្នកជានាគដ៏ធំ
ដែលដក់នូវកណ្តាលទទួលទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ជាអ្នកដែលបាននិយាយថា
«ទទួលរបស់ខ្ញុំជាប់នឹងខ្ញុំផ្ទាល់ ហើយខ្ញុំបានបង្កកក្រីក្រសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ»។
អសេគោល 29:3

ទីតាំងពុទ្ធភារណ៍របស់នាគបានផ្តល់សំនុំ រក្សានូវសម័យរបស់យ៉ូហាន អាសនៈរបស់នាគ
ដែលតំណាងឲ្យបល្ល័ង្ករបស់វា ត្រូវបានកំណត់ថា ស្វែងរកនូវក្បួនព្រឹត្តិការណ៍។

ហើយចូរសរសេរនូវកាន់កាប់នៃក្បួនដ៏ធំនៃក្បួនព្រឹត្តិការណ៍ថា៖
ព្រះអង្គគង់លើកាន់ដាវមុតមានមុខពីរ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះថា៖
អញស្គាល់អំពើរបស់ឯង ហើយស្គាល់ទីកន្លែងដែលឯងរស់នៅ
គឺជាទីកន្លែងដែលបល្ល័ង្ករបស់សាតាំងស្វែងរកនូវ។
ហើយឯងកាន់ខ្ជាប់នាមរបស់អញ ហើយមិនបានបដិសេធចេក្នុងនាមអញទេ
សូមបិតានៃក្បួនដ៏ធំនៃនោះដែលអានទីហ្វាស ជាសាក្សីសម្តែងនូវរូបរាងរបស់អញ
ត្រូវបានសម្គាល់នូវកណ្តាលពួកឯង ជាទីកន្លែងដែលសាតាំងរស់នៅ។ វិវរណៈ ២:១២,
១៣។

ការអនុវត្តរបស់រូបរាងគឺនាំយកអាទិទេពហោរាទាំងអស់ដែលពួកគេបានប្រាប់ទាក់ទង
ជាមួយ មកកាន់ទីក្រុងរួមវិញ ហើយតំណាងឲ្យពួកវានៅក្នុងព្រះវិហារ Pantheon។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលដានីយ៍លើកតម្កល់ថា
«ទីកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធនៃរបស់វាត្រូវបានបោះទម្លាក់ចុះ»។
ទីកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធនៃរបស់រូបរាងគឺទីក្រុងរួម
ដែលត្រូវបានបោះទម្លាក់ចុះដោយក្នុងស្ថានភាពនៃ នៅក្នុងឆ្នាំ 330
ប៉ុន្តែទីបរិសុទ្ធដែលនៅ «ក្នុង» រួម គឺព្រះវិហារ Pantheon ដោយ Pan-Theon មានន័យថា
«ព្រះវិហារនៃព្រះទាំងអស់»។ ជនជាតិរ៉ូមបានផ្តល់ទីតាំងនៃអាសនៈរបស់សាតាំងពី Pergamos
មកកាន់ព្រះវិហារ Pantheon។ Sister White ប្រាប់យើងថា រូបរាងគឺជានាគ។

«ដូច្នេះ ខណៈដែលនាគ ជាបឋម តំណាងឲ្យសាតាំង នាគនោះក៏មានន័យទីពីរ
ជានិមិត្តសញ្ញានៃរូបរាងផងដែរ»។ The Great Controversy, 439.

រូបរាងត្រូវបានបង្កើតជាដំបូង ហើយបុរេសាស្ត្របានក្លាយជាស្ថានភាពខាងត្បូង
នៃពិភពលោកនាំយកអធិទេពនិយមរបស់អស្ចារ្យទទួលមកក្នុងអំឡុងបដិវត្តន៍ហ្វារ៉ាដេ
ដល់ឆ្នាំ 1917 នាគបានផ្តល់ទីបរិសុទ្ធនៃរបស់វាទៅកាន់បុរេសាស្ត្រ។
ខនីបតំណាងឲ្យឆ្នាំ 1989 ហើយខនីបតមួយ និងខនីបតពីរ តំណាងឲ្យសមរភូមិនៃ
“ព្រំដែន” (វាហ្វរៀ និងអ៊ុយក្រែន)
ហើយសមរភូមិហ្វារ៉ាដេយ៉ូបតំណាងឲ្យដំណាច់នៃទីបដិសេធនាចក្រហ្វារ៉ាដេយ៉ូប

ខណៈដែលនាងធានាសហភាពគ្រីកាគីននៅក្នុងខេត្តបំបុរាមួយ។
វាគឺជាឈ្មោះបុរាណសាស្ត្រក្នុងតំបន់ខេត្តស៊ីប។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

កាលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់តំបន់កសាង ភីលីព [ហ្វីលីព្វ] ទ្រង់បានសួរសិស្សរបស់ទ្រង់ថា៖
«មនុស្សទាំងឡាយថា ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សនេះជានរណា?» ពួកគេច្នៃថា៖
«ខ្មែរថាទ្រង់ជាយ៉ូហាន ហាបទីស្ទ ខ្មែរថាជាអាល្លេយ៉ា ហើយអ្នកខ្លះទៀតថាជាយេរេមា
ឬជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងពួកហ្វារីស្យែ»។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាជឿ
ថាខ្ញុំជាជនណា?» ស៊ីម៉ូន ព្រះគ្រូស្រីស្រីចម្លើយថា៖ «ទ្រង់គឺជាព្រះគ្រីស្ទ
ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរតល់»។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា៖
«ស៊ីម៉ូន ហាបទីស្ទ អាល្លេយ៉ា អ្នកមានពរហើយ
ដូច្នេះមិនមែនសាច់ឈាមទេដែលបានបង្កើតអ្នកដើម្បីការនេះដល់អ្នក
ប៉ុន្តែជាព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលបានជ្រើសរើសអ្នក។ ហើយខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដទៃថា
អ្នកជាព្រះគ្រូស ហើយនេះនឹងកើតឡើងជាមុន ខ្ញុំនឹងសង់ពួកជំនុំរបស់ខ្ញុំ
ហើយទ្រង់នឹងតែងតាំងពួកនេះឲ្យមានអំណាចលើព្រះដី។
ខ្ញុំនឹងឲ្យពួកនេះស្ថាននៃគ្រូស្រីស្រីដល់អ្នក
ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់នាំទៅនៃដី នោះនឹងត្រូវបានចងនាំទៅស្ថានសួគ៌
ហើយអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកស្រឡាញ់នាំទៅនៃដី នោះនឹងត្រូវបានស្រឡាញ់នាំទៅស្ថានសួគ៌»។
បន្ទាប់មក ទ្រង់បានបង្គាប់សិស្សរបស់ទ្រង់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ មិនឲ្យប្រាប់នរណាម្នាក់ថា
ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ ចាប់ពីពេលនោះមក
ព្រះយេស៊ូវចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ថា
ទ្រង់ត្រូវតែយាងទៅក្នុងយេរូសាឡឹម ហើយរងទុក្ខខ្លាំងណាស់ដល់ព្រះបិតា
ពួកសម្តេចសង្ឃឹម និងពួកអាចារ្យ ហើយត្រូវគេសម្លាប់
រួចនាំទៅចុងទីបីត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ម៉ាថាយ 16:13-21។